

Dosarul nr. 3ra-1585/18

Prima instanță - (Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana) V. Burduh
Instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) A. Bostan, V. Negru, A. Pahopol

ÎNCHEIERE

21 noiembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Valeriu Doagă
Nina Vascan
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de avocatul Teodor Guțu în
interesele Valeriei Brovașov,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Valeria Brovașov
împotriva Asociației Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 54/35 COOP cu
privire la excluderea și rectificarea sumei din factura de plată,

împotriva deciziei din 8 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a
respins apelul declarat de Valeria Brovașov și s-a menținut hotărârea din 3
octombrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana,

c o n s t a t ă :

La 4 septembrie 2017 Valeria Brovașov a depus cerere de chemare în judecată
împotriva APLP nr. 54/35 COOP, solicitând anularea sumei de 13 497,14 lei,
inserată în factura de plată pentru consumul de apă potabilă și manageră, la locul
de consum - ap. 39 din str. Igor Vieru, 3/1, mun. Chișinău, ca sumă eronată și
ilegală, care figurează în factura înaintată înafara termenului de prescripție de 3 ani
și obligarea APLP nr. 54/35 COOP să rectifice facturile de plată pentru consumul
de apă potabilă și manageră, la locul de consum - ap. 39 din str. Igor Vieru, 3/1,
mun. Chișinău, în sumă de 13497,14 lei.

Motivele cererii de chemare în judecată, astfel după cum au fost expuse, pot fi
rezumate după cum urmează.

La data de 8 august 2017 reprezentantul Valeriei Brovașov a înaintat APLP
nr. 54/35 COOP cerere prealabilă, prin care a solicitat să fie anulată suma de
13 497,14 lei, inserată în factura de plată pentru consumul de apă potabilă și
menajeră, pentru ap. 39 din str. Igor Vieru, 3/1, mun. Chișinău, ca sumă eronată,
care figurează înafara termenului de prescripție de 3 ani (iulie 2017 - august 2014)
prevăzut de art. 267 din Codul civil.

Prin răspunsul nr. 95-A din 11 august 2017, APLP nr. 54/35 COOP a refuzat în satisfacerea cerințelor înaintate.

Astfel, în acțiune s-a invocat că facturile de plată pentru consumul de apă potabilă și manageră sunt ilegale și abuzive, deoarece au fost înaintate cu încălcarea termenului general de prescripție extinctivă, prevăzut de art. 267 din Codul civil.

Totodată, s-a indicat că conform informației nr. 1344 din 2 iunie 2017, eliberată de ÎM „Infocom”, APLP nr. 54/35 COOP înaintează regulat spre plată facturi pentru consumul de apă potabilă și menajeră, la data de 1 mai 2017 suma datoriei constituind 16 984,47 lei.

S-a menționat că suma datoriei a fost acumulată începând cu anul 2008. La data de 1 ianuarie 2008, datoria pentru consumul de apă potabilă și menajeră constituia 770,22 lei.

Prin hotărârea din 3 octombrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, cererea de chemare în judecată înaintată de Valeria Brovașov împotriva APLP nr. 54/35 COOP cu privire la excluderea și rectificarea sumei din factura de plată, s-a respins ca neîntemeiată.

La 20 octombrie 2017, Valeria Brovașov a declarat apel împotriva hotărârii instanței de fond, solicitând casarea integrală a acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care cererea de chemare în judecată să fie admisă integral.

Prin decizia din 8 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Valeria Brovașov și s-a menținut hotărârea din 3 octombrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana.

În motivarea soluției, instanțele de judecată au conchis că la materialele cauzei lipsesc careva probe în sensul admiterii cereri de chemare în judecată, iar, temeiul legal în baza căruia a fost întemeiată acțiunea nu este aplicabil speței.

Instanțele au menționat că reclamanta nu a demonstrat existența condițiilor legale pentru anularea actelor administrative contestate, motiv pentru care argumentele aduse în acest sens au fost respinse.

Totodată, au reținut că reclamanta nu a înaintat față de pârât recalmații referitor la calitatea serviciilor prestate, nu a contestat nici facturile de plată pentru consumul de apă potabilă și menajeră, iar pârâtul APLP nr. 54/35 COOP nu a pretins la achitare benevolă și nici încasarea în mod forțat prin adresare cu acțiune în instanța de judecată privind încasarea datoriei pentru serviciile prestate, și anume, servicii de apă potabilă și apă menajeră, în sumă de 16 984,47 lei.

La 29 septembrie 2018, avocatul Teodor Guțu, în interesele Valeriei Brovașov, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei din 8 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 3 octombrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, cu emiterea unei noi decizii prin care cererea de chemare în judecată să fie admisă integral.

În motivarea recursului s-a invocat că decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe sunt eronate și neîntemeiate, deoarece sunt bazate nu pe starea de fapt existentă, care a fost stabilită în cadrul ședinței de judecată, dar pe presupuneri neîntemeiate și nejustificate cu probe materiale pertinente.

A relatat că hotărârile instanțelor inferioare de judecată sunt eronate și că acestea nu corespund stării de fapt și de drept invocate în cererea de chemare în judecată, din care motiv, urmează să fie casate.

Soluția instanței de fond, menținută de instanța de apel, nu este aplicabilă la caz, deoarece recurenta din start și-a întemeiat acțiunea pe dispozițiile Legii contenciosului administrativ, art. 277-278 din Codul de procedură civilă și art. 267, 271 din Codul civil, motivând cu argumente că se consideră persoană vătămată într-un drept recunoscut de lege, printr-un act administrativ și nu a fost decacord cu răspunsul primit la cererea prealabilă.

A menționat că instanțele de judecată, în motivarea soluțiilor sale, nu au ținut cont și de faptul că potrivit art. 24 alin. (3), art. 25 alin. (1) lit. b) din Legea contenciosului administrativ, la examinarea în instanța de contencios administrativ a cererii în anulare, sarcina probațiunii este pusă pe seama pârâtului, care a fost citat legal despre data și locul examinării pricinii, însă în ședința de judecată nu s-a prezentat și nici nu a comunicat instanței despre motivul neprezentării sale și nici nu a solicitat examinarea pricinii în lipsa sa.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Materialele dosarului atestă că copia deciziei integrale a fost recepționată de reprezentantul recurenteii la 26 august 2018 (f.d. 70).

Din acest considerent, recursul din 29 septembrie 2018 se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. din 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de avocatul Teodor Guțu în interesele Valeriei Brovașov, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de avocatul Teodor Guțu în interesele Valeriei Brovașov.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Valeriu Doagă

judecătorii

Nina Vascan

Dumitru Mardari